

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/93/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010037
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4419010037.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci odsúdeného O. X., pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného O. X., proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21.08.2019 sp. zn. 3Nt/3/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 30.10.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného O. X. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nové Zámky (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného O. X. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T/67/2016 zo dňa 30.03.2017, právoplatným dňa 20.06.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra sp. zn. 4To/35/2017 zo dňa 20.06.2017, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Predmetné rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že odsúdený podal dňa 21.01.2019 návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky sp. zn. 3T/67/2016, ktorý návrh priebežne dopĺňal a odôvodnil ho tým, že T. W. na hlavnom pojednávaní krivo prisahal, resp. krivo vypovedal a poukázal na tú skutočnosť, že nevie, prečo bol odsúdený, keď o tejto skutočnosti súd vedel. Po doplnení návrhu obhajcom tvrdil, že vo veci existuje dôvodné podozrenie, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa a súd aj v konaní 2Nt/34/2017 vedel, že T. W. i napriek zloženiu prísahy krivo vypovedal a O. R. naplnil skutkovú podstatu trestného činu poisťovacieho podvodu, čo bolo súdu známe, avšak žiadnym spôsobom sa s tým súd nevyrovnal, o čom mala vedomosť aj sudkyňa JUDr. Cecília Melišková, ktorá túto skutočnosť mala oznámiť Okresnej prokuratúre v Nových Zámkoch. Zároveň vzhľadom na novelu Trestného zákona žiadal o zmenu právnej kvalifikácie jeho konania.

Súd I. stupňa uviedol, že skutočnosť uvádzané odsúdeným, nie sú skutočnosťami súdu skôr neznámymi, ktoré by mohli samy o sebe, alebo so skutočnosťami alebo dôkazmi už skôr súdu známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného v prejednávanej veci. Konštatoval, že pokiaľ mal svedok W. krivo vypovedať a poškodený sa mal dopustiť trestného činu poisťovacieho podvodu, tieto tvrdenia neboli žiadnym spôsobom odsúdeným preukázané a pokiaľ by sa aj poškodený dopustil poisťovacieho podvodu, nemá to vplyv na okolnosť, že odsúdený sa dopustil konania, pre ktoré bol aj právoplatne odsúdený. Ani neskoršia novela Trestného zákona nemá vplyv na jeho právnu kvalifikáciu, pretože táto by musela existovať v čase, keď súd konal v pôvodnom konaní.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody a podmienky obnovy konania, bol jeho návrh zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, odsúdený podal sťažnosť, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu, ako aj sám.

Obhajca v písomne podanej sťažnosti uviedol, že svedok T. W. po zložení prísahy v pôvodnom konaní odmietol akýkoľvek kontakt s poškodeným, pričom práve výsluchom ďalšieho svedka H. R. bolo preukázané, že tento svedok bol osobne za ním, pri stretnutí žiadal popis odcudzených vecí, ako i hodnotu, za akú mali byť tieto veci zakúpené a následne tento svedok urobil finančný odhad týchto vecí, tento odhad bol nadsadený, neprimerane vysoký. Poukázal tiež na výpoveď svedka J. V., zástupcu K., ktorý uviedol, že zo strany poškodených boli predložené niektoré faktúry, ale veci podľa nich mali byť zakúpené až v júli 2015, pričom on sa mal skutku dopustiť v máji 2015. Podľa jeho názoru, táto skutočnosť bola súdu skôr neznáma, pretože ju opomenul a žiadnym spôsobom sa s ňou nevyrovnal v pôvodnom rozhodovaní o treste, resp. pri určení výšky škody. Vzhľadom k tomu, je potom aj na mieste otázka zmeny právnej kvalifikácie. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a povoliť obnovu konania.

Odsúdený sám vo svojej sťažnosti žiadal o povolenie obnovy konania v hore uvedenej veci vzhľadom na novelu Trestného zákona a v doplnení sťažnosti uviedol, že táto novela účinná od 01.08.2019 je novou skutočnosťou, tak ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Vo veci povolenia obnovy konania krajský súd už rozhodoval, keď uznesením zo dňa 27.11.2018 sp. zn. 2Tos/91/2018 zamietol sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 02.08.2018 sp. zn. 2Nt/34/2017, kde v podstate bol návrh na obnovu konania podávaný z rovnakých dôvodov, ako bol podaný návrh, o ktorom rozhodoval súd I. stupňa dňa 21.08.2019.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Konanie o povolenie obnovy konania sa obmedzuje len na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v hore uvedenom ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok na povolenie obnovy konania nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu. V konaní o povolenie obnovy konania v zásade neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia. Súd je oprávnený zaoberať sa iba tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ domáha povolenia obnovy konania.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že súd I. stupňa správne rozhodol, keď návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Odsúdený vo svojom návrhu neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli neznáme súdu I. stupňa pri rozhodovaní o vine alebo treste v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/67/2016.

Už v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu bolo konštatované, že odsúdený O. X. bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 30.03.2017 sp. zn. 3T/67/2016 uznaný vinným v bodoch 1/, 2/ z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák., v súbehu s pokračovacím zločinom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. spolupáchatel'stvom s obžalovaným Y. a Y. a v bode 2/ aj z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák. Za to mu bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. m/, písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom bol vo výroku o treste zrušený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/104/2015 zo dňa 05.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2To/52/2016 zo dňa 23.11.2016.

Tento rozsudok bol zrušený rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.06.2017 sp. zn. 4To/35/2017 a týmto rozsudkom na základe odvolania prokurátora bol obžalovaný O. X. uznaný vinným v bodoch 1/ až 9/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm.

b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. e/ Tr. zák. a v bode 3/ aj z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a v bodoch 2/ a 9/ aj z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., za to mu bol taktiež uložený, na rozdiel od súdu I. stupňa, úhrnný a spoločný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Spoločný trest odňatia slobody bol obžalovanému uložený potom, čo bol zrušený skorší výrok o vine obžalovaného a to rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 4T/104/2015 zo dňa 05.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 23.11.2016 sp. zn. 2To/52/2016.

Správne súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na to, že všetky skutočnosti, ktoré odsúdený uvádzal v návrhu na povolenie obnovy konania, keď poukázal na výpoveď O. R. a spracovateľa odborného vyjadrenia T. W., ako aj na výpoveď tohto svedka, ktoré on sám považuje za poisťovací podvod, resp. za krivú výpoveď, boli súdu I. stupňa známe už v čase rozhodovania, pretože o týchto skutočnostiach súd vedel, čo odsúdený uviedol aj pri svojom výsluchu na verejnom zasadnutí súdu I. stupňa dňa 21.08.2019, keď uvádzal „že podľa jeho názoru súd vedel v pôvodnom konaní, že sa poškodený dopustil poisťovacieho podvodu, ale nekonal. Súd neoboznámil ani prokuratúru, ani políciu s tým, že sa poškodený mal dopustiť poisťovacieho podvodu“. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, príp. ich nesprávne vyhodnotil (R 6/1997).

Úlohou obnovy konania nie je prehodnocovať už skôr vykonané dôkazy, ktoré boli súdu známe, ale úlohou obnovy konania je prihliadnuť na dôkazy, ktoré v čase rozhodovania súdu I. stupňa známe tomuto súdu neboli a ktoré by mohli spolu už so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo pomerom páchatel'a. Takéto skutočnosti neuviedol odsúdený vo svojom návrhu na obnovu konania a neuviedol ich ani v sťažnosti on sám a ani jeho obhajca.

Pokiaľ odsúdený uvádzal, že novou skutočnosťou na povolenie obnovy konania je novela Trestného zákona účinná od 01.08.2019, k tejto skutočnosti nadriadený súd poukazuje na ustanovenie § 394 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého ustanovenia skutočnosťou skôr neznámou podľa ods. 1 až 3 je aj a/ rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého rozhodnutím prokurátora alebo súdu Slovenskej republiky alebo v konaní, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody obvineného, ak negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno inak napraviť, b/ strata účinnosti právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia podľa článku 125 ods. 3 ústavy voči rozsudku vydanému na základe aplikácie takého právneho predpisu jeho časti alebo niektorého ustanovenia, ak tento rozsudok nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný.

Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ak ústavný súd svojím rozhodnutím vysloví, že medzi právnymi predpismi uvedenými v ods. 1 je nesúlady, strácajú príslušné predpisy, ich časti, príp. niektoré ich ustanovenia účinnosť. Orgány, ktoré tieto právne predpisy vydali, sú povinné do šiestich mesiacov od vyhlásenia rozhodnutia ústavného súdu uviesť ich do súladu s ústavou, s ústavnými zákonmi a s medzinárodnými zmluvami vyhlásenými spôsobom ustanoveným zákonom, a ak ide o predpisy uvedené v ods. 1 písm. b/ a c/ aj s inými zákonmi, ak ide o predpisy uvedené v ods. 1 písm. d/, aj s nariadeniami vlády a so všeobecne záväznými právnymi predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy. Ak tak neurobia, také predpisy, ich časti alebo ustanovenia strácajú platnosť po šiestich mesiacoch od vyhlásenia rozhodnutia.

V danom prípade zákon č. 214/2019 Z. z. menil Trestný zákon aj v ustanovení § 212 Tr. zák., avšak v tomto prípade nejde o prípad uvedený v § 394 ods. 4 písm. b/ Tr. por., pretože nebol ústavným súdom vyslovený nesúlady medzi právnymi predpismi (zákona s ústavou) a novela Trestného zákona účinná od 01.08.2019 sa na odsúdeného nevzťahuje, keďže tento bol právoplatne uznaný vinným za účinnosti Trestného zákona pred touto novelou. Novela Trestného zákona vo vzťahu k ustanoveniu § 212 Tr. zák. sa vzťahuje iba na veci, ktoré do dňa 01.08.2019 neboli právoplatne skončené.

Keďže ani nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia a odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli známe súdu I. stupňa už v čase rozhodovania v jeho veci vedenej pod sp. zn. 3T/67/2016, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol, pretože súd I. stupňa sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami dôležitými pre rozhodnutie a tieto aj správne v dôvodoch napadnutého uznesenia vysvetlil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.